

Afgørelse ved Sø- og Handelsretten angående en dansk transportvirksomhed og en bulgarsk vognmand

En konflikt mellem en dansk transportvirksomhed og en bulgarsk vognmand om betaling af fragten og en lille forhøjelse af forsikringspræmien endte i ophævelse af samarbejdet og konventionalbod.

Det sker desværre jævnligt, at der opstår uenighed mellem danske transportvirksomheder og udenlandske vognmænd om fragtberegning, papirgange, beregning af olietillæg og lignende. Vi ser ofte, at udenlandske vognmænd føler sig snydt af danske transportvirksomheder, fordi der ikke fra starten har været tilstrækkelig fælles forståelse af, hvordan fragt og olietillæg beregnes og hvilke formelle papirgange, der skal overholdes førend fragt udbetales mv.

Sø- og Handelsretten måtte således også tidligere på året tage stilling til en konflikt mellem en bulgarsk vognmand og en stor dansk transportvirksomhed, som var resulteret i, at vognmanden havde ophævet samarbejdet med transportvirksomheden, der omvendt havde rejst krav om betaling af konventionalbod for uberettiget ophævelse af samarbejdet.

Hvad gik der galt?

Vognmanden var stærkt utilfreds med, at han ikke modtog betaling af dele af sit fragttilgodehavende til trods for gentagne rykkere. Ligeledes fandt vognmanden, at transportvirksomheden ikke var berettiget til at hæve præmien på ansvarsforsikringen med 0,2 %, som herefter blev fratrukket i fragten. Vognmanden endte således med at ophæve samarbejdet.

Transportvirksomheden ville sådan set gerne betale udestående fragt, men virksomhedens elektroniske betalingsstyringssystem kunne ikke godkende udbetalinger, førend korrekte bookingreferencer fremgik af CMR-fragtbrevet.

Det blev lagt til grund af retten, at parterne havde aftalt, at det var et krav forud for betaling af fragt, at CMR-fragtbrev med korrekt bookingreference skulle sendes til transportvirksomheden. Det blev ligeledes anset for bevist, at de CMR-fragtbreve, som ikke var betalt af transportvirksomheden, ikke havde været påført den korrekte bookingreference.

Sø- og Handelsretten fandt derfor, at vognmanden uberettiget havde opsagt samarbejdet med transportvirksomheden på grund af manglende betaling af fragt.

Hvad angik stigningen i forsikringspræmien fra 0,5 % til 0,7 % af fragtbeløbet, fandt retten, at en stigning på 0,2 % i forsikringspræmie ikke kunne anses for væsentlig og dermed heller ikke berettiget til ophævelse af kontrakten.

Alt i alt var vognmanden altså ikke berettiget til at ophæve samarbejdet med transportvirksomheden.

Gyldigheden af konventionalbod

Spørgsmålet var herefter, om transportvirksomheden dermed havde været berettiget til at kræve betaling af konventionalbod under henvisning til bestemmelsen i kontrakten, hvorefter konventionalbod ville blive opkrævet, hvis samarbejdet blev ophævet uden behørigt varsel.

Vognmanden afviste betaling under henvisning til, at kontraktens konventionalbod ikke var gyldig og skulle tilsidesættes som et urimeligt aftalevilkår efter aftalelovens § 36.

Retten fandt, at konventionalboden ikke kunne anses for at være urimelig efter aftalelovens § 36. Retten lagde i denne forbindelse særligt vægt på, at aftaleparterne begge var professionelle erhvervsdrivende. Transportvirksomheden var derfor berettiget til at opkræve konventionalbod og modregne den i vognmandens fragttilgodehavende.

Hvad kan vi bruge dommen til?

Først og fremmest er dommen et eksempel på, at det kan være en god investering at have en bedre fælles forståelse af, hvad der skal til for at få samarbejdet til at fungere, herunder at vognmanden har en egen administration, der kan håndtere de krav, der stilles fra transportvirksomhedens side.

Herefter kan vi konkludere, at en konventionalbod i transportaftaler mellem professionelle kan være ganske rimelig og velbegrundet og derfor også kan håndhæves.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM